

Р Е Ш Е Н И Е № 525

гр.Перник, 30 Юни 2014 г.,
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и четвърти юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 435/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И.Т.Я.,***, срещу заповед № 14-0249-000012 от 8.V.2014 г., издадена от началника на РУП Брезник, с която на основание чл. 171, т.1, б"е" от ЗДвП на оспорващия е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че неправилно е приложена принудителната административна мярка спрямо оспорващия, доколкото същият не е собственик на процесното МПС. Искане се отмяната на административния акт.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Административен съд Перник в този състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 105 от 8.V.2014г. от мл. ПИ РУП Брезник като е констатирано, по време на проверка от същия ден, че водачът управлява МПС, собственост на трето неучастващо в процеса лице без сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". АУАН е подписан от оспорващия без възражения. Издадено е наказателно постановление (НП) № 14-0249-000064 от 14.V.2014 г., от началника на РУП Брезник, с което за нарушение на чл. 315 от КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание – глоба в размер на 400 лева на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

С обжалваната в настоящото производство заповед № 14-0249-000012 от 8.V.2014 г., издадена от началника на РУП Брезник е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б"е" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В хода на административното производство са представени и приети по делото застрахователна полица № 02114001332105, с дата на сключване 13.V.2014 г. със срок на полицата – 1 година, на името на СПС, собственик на МПС, което е предмет на административното производство и по отношение на което не е имало представен договор за ЗГО на 8.V.2014 г..

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена при липса на съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон.

По смисъла на чл. 171, т.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и

за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на глава Пета, раздел Втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение (АУАН), съставен от компетентните длъжностни лица.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя срещу заповедта за прилагане на ПАМ. В хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "е" от ЗДвП спрямо водач на МПС, който управлява МПС без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, може да бъде наложена принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС" до предоставяне на сключена валидна застраховка.

В процесния случай по категоричен начин се установява, че посочената дата, място и час оспорващият е управлявал МПС – л.а. "Рено лагуна", собственост на трето лице, без застраховка "ГО" на автомобилистите, като не е представил такава на контролните органи на РУП Брезник. Без значение за налагане на ПАМ е обстоятелството дали лицето е собственик или не на автомобила, тъй като законът предвижда налагането на съответната ПАМ на водача на МПС. От приетата застрахователна полица се установява, че задължителната застраховка "ГО" на автомобилистите за посочения лек автомобил е сключена след извършване на административното нарушение – пет дни след това.

За да се приложи ПАМ по чл. 171, т.1, б. "е" от ЗДвП, достатъчно е да се установи, че водачът на МПС няма сключена застраховка "ГО" на автомобилистите и съответно, ПАМ се налага до отпадане на основаниято, т.е. до представяне на сключена валидна застраховка.

В случая фактическите основания за издаване на обжалваната заповед са се осъществили и наложената на жалбоподателя ПАМ по чл. 171, т.1, б."е" от ЗДвП е издадена при наличието на предвидените в закона материалноправни предпоставки.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "е" от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Оспореният акт е мотивиран, включително и чрез препращане в съдържанието му към съставения акт за установяване на административно нарушение - за фактическите обстоятелства, възприети от органа при произнасянето му. Налице е и съответствие между посочените правни и фактически основания - посоченият чл. 171, т. 1, б."е" от ЗДвП предвижда налагане на принудителната административна мярка именно в случаите на управление на МПС без задължителна застраховка "ГО" на автомобилистите.

Въз основа на гореизложеното се обосновава извода, че оспорената заповед се явява издадена при наличието на предвидените в чл. 171, т. 1, б."е" от ЗДвП материалноправни предпоставки, в установената от закона писмена форма, при липса на съществени процесуални нарушения, същата е надлежно

мотивирана и е съобразена с целта на закона. Следва да се укаже на жалбоподателя да предприеме необходимите мерки, ако не го е сторил, за връщането на СУМПС от административния орган, тъй като след 13.V.2014 г., необходимостта от действаща заповед за наложена ПАМ е отпаднала и няма основание без причина да се задържа СУМПС от административния орган.

По тези съображения жалбата на И.Т.Я.***, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.Т.Я.***, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 14-0249-000012 от 8.V.2014 г., издадена от началника на РУП Брезник, с която на основание чл. 171, т.1, б"е" от ЗДвП на оспорвания е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/